

L'ANC i la recuperació de la sobirania

Des del carrer a les institucions del principat

La massiva participació a la manifestació de l'11 de setembre, convocada per l'ANC, ha anat provocant uns fets de transcendència històrica: la convocatòria anticipada d'eleccions, on van guanyar àmpliament les opcions sobiranistes; la Declaració de Sobirania del Parlament, aprovada amb les dues terceres parts dels vots emesos; i, finalment, un canvi de perspectiva, en positiu, en mitjans de comunicació de referència internacional.

Tres són els trets identitaris d'una molt àmplia majoria social a Catalunya:

LA LLENGUA CATALANA: 35 anys d'Escola Catalana i Democràtica, avalada pel Parlament Europeu, ha evidenciat que, per a una amplíssima majoria de la ciutadania del nostre país, el català és la seva llengua o que vol que ho sigui dels seus fills. Si no fos així, no rebria els atacs que rep, ni s'intentaria, sistemàticament, el seu desmembrament. S'ha arribat a l'absurd de denominar aragonès oriental al català de la Franja, quan l'Aragonès, és una llengua pròpia de l'Aragó, que té la seva premsa, traduccions literàries i, com a llengua viva, exemples significatius com la *Biquipedia*, a *enciclopedia libre en aragonés*...

LA IMMIGRACIÓ: la natalitat a Catalunya és i ha estat, des de fa segles, baixa. Quan venen períodes d'expansió econòmica és fa necessària l'arribada de persones de fora del país. Les persones que emigren són sempre emprenedores i solen ser, a causa de les dificultats que comporta tot procés migratori, persones tolerants. És per això, que la societat catalana és una societat emprenedora i tolerant. No per una qüestió ètnica, sinó precisament per la diversitat de la seva població. El cicle vital del Principat fa que les persones que són acollides passin a formar part, elles mateixes o els seus fills, de la societat d'acollida de les noves onades migratòries.

EL SENTIT DE PERTINENÇA: el sentit de pertinença és, en part, fruit dels dos anteriors. La llengua crea una cosmovisió –*la Weltanschauung de la filosofia i l'epistemologia alemanya*– que crea identitat. La llengua i la representació del món s'influencien mútuament. També el fet que durant segles moltes parelles siguin mixtes, fa que el sentit comunitari –i no tant identitari, en el sentit ètnic, ja que no hi ha una ascendència comuna– arrel de generació en generació, independentment dels orígens geogràfics. Aquest fet, però, no treu que les persones se sentin identificades emocionalment amb els seus llocs d'origen i mantinguin, legítimament, tots aquells llaços que les vinculen a la seva terra o a la dels seus avantpassats.

Però, el nostre patrimoni, també crea un fort sentit de pertinen-

ça, fins i tot en persones que, potser, mai votarien a favor d'un estat propi. Un patrimoni lligat a la terra, al mar i a la història del nostre país: un patrimoni natural –Montserrat, la Costa Brava, les vinyes...; cultural –el romànic, el modernisme...; industrial, miner, mariner...; tradicional –els castellers, la sardana, la diada de Sant Jordi...; i un patrimoni social... Un patrimoni social que ha fet que Catalunya sigui una societat estructurada i cohesionada per una alta taxa d'ascens social, una baixa herència de classe i una fluida igualtat d'oportunitats, gràcies a l'educació, que ha democratitzat les oportunitats d'ascens social i és el principal factor reductor de l'herència social. Catalunya és, doncs, un dels països del món, on és més fàcil ascendir socialment, independentment dels orígens socials o geogràfics dels pares.

Tanmateix, a la lògica de tots els processos migratoris, que fa que la persona que emigra acabi sentint com a propi el país d'acollida, a Catalunya aquest sentit s'intensifica i ha acabat passant del sentit comunitari al sentit identitari, però no per raons de raça o poble, sinó pel tracte rebut per part de l'Estat espanyol. És a dir, la gent que viu i treballa a Catalunya, és conscient del tracte colonial que pateix i que, fins i tot, la premsa econòmica internacional ha començat a denunciar a partir de la manifestació de l'11 de setembre. Cal recordar que Espanya i la Corona han malbaratat les relacions amb les seves ex-colònies d'Amèrica. L'Estat espanyol ha estat incapaç de mantenir-hi un lligam com, en canvi, sí ho ha fet, el Regne Unit amb la *Commonwealth*, de la qual, la Reina n'és el cap d'una organització que agrupa 53 estats independents.

És per aquesta actitud colonialista del Regne d'Espanya, al llarg de 300 anys, pel que les aspiracions de les dones i homes d'aquest país, forjades al llarg de generacions –que han patit ferotges repressions, bombardejos, prohibicions, humiliacions i espoli– van respondre a la crida de l'Assemblea Nacional Catalana. Una associació democràtica i transversal formada per persones a títol individual, que representen una gran diversitat ideològica, però amb un objectiu comú: treballar i treballar fins a recuperar la sobirania de la nostra nació i aprofitar aquesta gran oportunitat de construir un nou estat, per fer un país més just, més solidari, transparent i on la participació ciutadana garanteixi la qualitat democràtica de les estructures del nou estat... Un país, doncs, on puguin viure millor les nostres filles i fills i que se'l sentin seu, perquè sigui un país que es vagi construint, dia a dia, amb la participació de tot un poble emprenedor i tolerant.

JOSEP COLOMER

Membre del 1r Comitè Executiu de l'ANC